

Італія — батьківщина оперного мистецтва

Пустовойт Ольга Петрівна,
учитель художньої культури,
Хмельнянський навчально-виховний комплекс “ Дошкільний
навчальний заклад – загальноосвітня школа I-III ступенів ”
Канівської ради

Серед усіх видів сценічного мистецтва опера є найбільш синтетичним, поєднуючи в собі музику, поезію, театр, хореографію.

Словосполучення “ італійська опера ” у свідомості мільйонів людей незмінно асоціюється з іменами Россіні, Верді, Пуччині.

Італія - батьківщина цього жанру музичного мистецтва, у різні епохи дарувала світу неперевершені шедеври, але “ золотим століттям ” італійської опери вважається XIX століття.

Зародившись, як «драма під музику», опера до початку XIX століття перетворилася на чисто музичну виставу, в якій речитативу – співучо ритмічній декламації, - майже не залишилося місця, а в сюжет вистави органічно вписалися арії.

Арія (буквально « повітря ») - це тривалий сольний номер, в ньому герой виражає свої відчуття, роздумує або нарікає на свою гірку долю. На час виконання арії вся сценічна дія завмирала, і нею ж зазвичай завершувалося майже кожне явище.

Джоаккіно Россіні

(1792-1868)

Першим великим композитором нової формації був Джоаккіно Россіні, плодовитий геній, що з рівним блиском писав серйозні і комічні опери.

Всього він написав 40 опер. До сьогоднішнього дня користуються любов'ю публіки знаменитий «Севільський цирульник» (1816), яку він написав за неповних два тижні.

У його творчості присутні обидва жанри опери,
традиційні для Італії:
opera-seria і opera-buffa .

«Севільський цирульник»
та інші опери завоювали
серця глядачів завдяки

мелодійному багатству,
влучним характеристикам
героїв, реалістичним сценам,
блискучій дотепності.

Його опера «Вільгельм Телль» (1829) – грандіозний твір про легендарного швейцарського стрільця - настільки затягнута, що в наші дні рідко виконується без купюр. Зате увертюра до неї (оркестровий вступ до підняття завіси) стала популярним класичним твором.

Після написання неї композитор прожив ще 39 років, але писав лише духову музику, романси і фортепіанні твори.

Джузеппе Верді

(1813-1901)

Видатний італійський композитор, диригент.

Прожив довге 87 - річне життя і створив цілий ряд безсмертних творів.

Автор понад 26 опер, квартету та реквієму.

Найвідоміші опери Верді — «Бал-маскарад», «Ріголетто», «Травіата», «Трубадур», «Фальстаф», «Отелло», «Аїда».

Верді створив новий для Італії вид опери. У своїй творчості він звернувся до реалізму, і його кращі твори можна назвати реалістичною музичною драмою, що зберегла разом з тим риси романтизму (це свого роду романтичний реалізм).

Опери Верді мають дивну властивість: з однаковою силою вони захоплюють як знавця, так і людину, далеку від музики; оригінальність музичного змісту з'єднується зі шляхетною простотою й доступністю.

У творчості Верді з'єдналися сміливе новаторство й повага до традиції (насамперед трепетне ставлення до співака). Музика композитора сприймалася італійцями як явище суспільної важливості, і смерть майстра стала загальнонаціональною драмою.

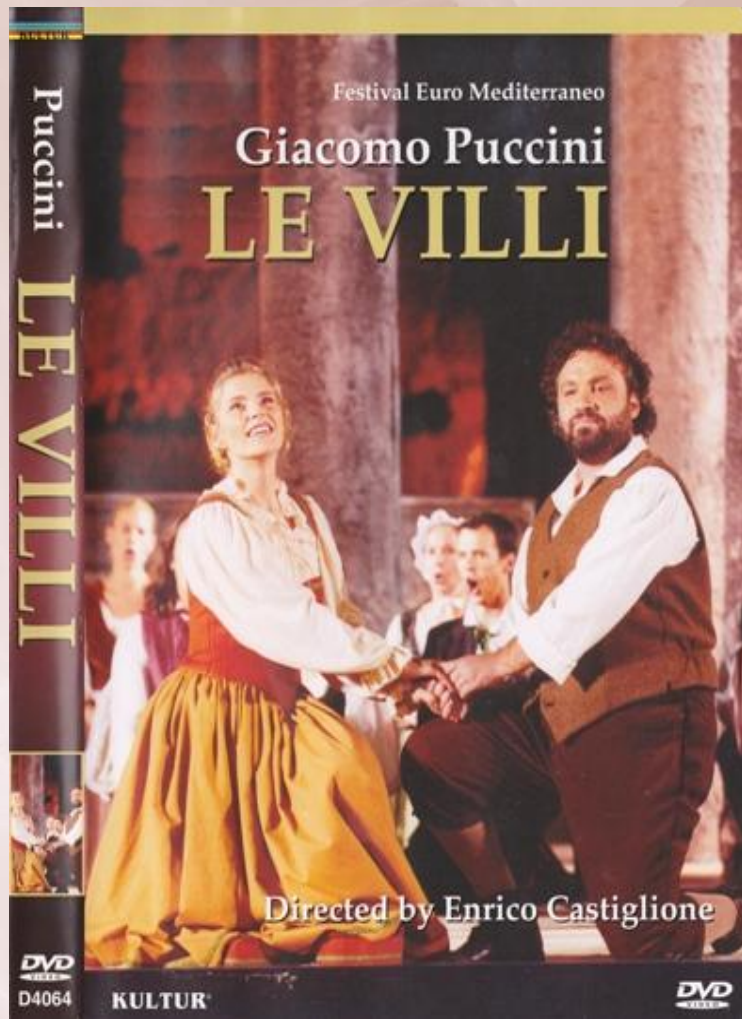
Джакомо Пуччині

(1858-1924)

Відомий італійський
оперний композитор.

Послідовник реалістичних
традицій італійського
оперного мистецтва.

Його першу оперу "Le Villi" було поставлено в 1884 році в Teatro dal Verme.

Опера ця привернула увагу Джуліо Рікорді, голову впливового видавничого будинку, що спеціалізувався на виданні партитур.

Рікорді замовив Пуччині нову оперу, якою стала опера «Едгар».

Наступна опера “Богема”
принесла йому світову славу.

За «Богемою» йшла «Тоска», прем'єра якої відбулася на рубежі століть, у 1900 - му році.

Під тиском примадонни театру Ла Скала Даркле, що виконувала головну роль у цій опері і наполягала на арії, яку можна

було б виконувати на концертах, Пуччині доповнив другий акт опери знаменитою сьогодні арією «Visi d'arte».

Чіо-Чіо-Сан («Madama Butterfly»), сумна історія любові юної японки, за п'єсою американського драматурга Д.Беласко «Гейша», була поставлена в 1904 році і пізніше зазнавала змін. Друга постановка опери — у театрі «Ґранде» мала успіх значною мірою

завдяки співачці
Соломії Крушельницькій.

**«Існують три основні закони театру –
зацікавити, вразити, розчулити», –
писав Дж. Пуччині.**

Ла Скала — центр оперного життя Італії

Центром оперного життя Італії став міланський театр Ла Скала. Заснований театр у 1778 р. Побудований на місці церкви Санта Марія делла Скала (звідси і походження його назви), театр став провідною оперною сценою світу, вершителем долі співаків.

Міланський театр «Ла Скала» з його величезною сценою, залом для глядачів на 3600 місць і багато оздобленим фойє - найзнаменитіший оперний театр у світі.

У Італії опера завжди вважалася світським салоном, і французький письменник XIX ст. Стендаль навіть відмітив із цього приводу: «Тиша в залі запанувала... тільки у момент виконання якого-небудь ударного пасажу».

оперу одним з
найзнаменитіших
музичних жанрів.

Великих оперних співаків, яких дала
світу Італія, особливо видатних
тенорів - від Енріко Карузо і

Беньяміно Джільї
до Лучано Паваротті,-
що зробили італійську

Бель канто (італ. *bel canto* — прекрасний спів), стиль вокального виконання, що склався в Італії до середини 17 ст. і становить основу італійської вокальної школи.

Для цього стилю характерні краса і пластичність вокалізу, гранична легкість, гнучкість і свобода співу, плавність переходів від звуку до звуку, витонченість і віртуозний блиск виконання.

Список використаних джерел:

Інтернет-ресурси:

- <http://nsportal.ru/shkola/mirovaya-khudozhestvennaya-kultura>
- <http://studopedia.com.ua>
- <http://valyakodola.com.ua>
- www.muzofon.com.ua